

## З ТАЄМНОГО ЩОДЕННИКА ЕМІ



Привіт! Це я, Емі!

Що у вас чувати? Сподіваюся, що ви стежите за всіма подіями, які відбуваються у Таємному Клубі Супердівчат і одного Суперхлопця. Вочевидь, ви помітили, що наш гурт останнім часом багато подорожував. Причому ми не просто виїжджали за місто чи вибиралися трохи далі — скажімо, в гори чи на море. Ми подолали тисячі кілометрів і потрапили аж за океан до Північної Америки! Спочатку ми прибули до Каліфорнії, а потім на нас чекала столиця світу — Нью-Йорк!\* Усі учасники Таємного Клубу Супердівчат і одного Суперхлопця

\* Про це можна прочитати у книжці «Емі і Таємний Клуб Супердівчат. Навколо світу. Нью-Йорк» — Тут і далі, якщо не вказано іншого, прим. авт.

У цій частині пропоную вам, дорогі фанатки, приймати те, що всі ми різні, і насолоджуватися світом з нових ракурсів!



НЬЮ-ЙОРК



КАЛІФОРНІЯ

побували у Сполучених Штатах. Разом із нами поїхали також Флорині батьки, мої та професор Каганек.

Організувати подорож у такі далекі краї було доволі непросто. Нам страшенно пощастило, адже ми отримали стипендію. Вона покрила частину коштів, які ми витратили на всі ці дорожці пригоди. А ще нам допоміг професор Каганек, бо він поїхав до Каліфорнії у від'їзді. То саме Франеків тато намовив нас і наших батьків вирушити аж за океан. Це було того варте!

Під час наших мандрів ми несподівано знайшли собі гідесу! Виявилося, що Анела, учасниця нашого Клубу, шалена фанатка Сполучених Штатів Америки, зокрема Нью-Йорка. Усе те, що вона знала про місто, яке називають Великим Яблуком, справді приголомшувало! На екскурсіях наша приятелька сипала цікавими фактами, наче горохом з мішка. Вона розповідала нам про історію міста та найцікавіші визначні місця Нью-Йорка. Без



таємної операції також не обійшлося! У Нью-Йорку Таємний Клуб Супердівчат і одного Суперхлопця цілком несподівано прийшов на допомогу собаці-детективу, що загубився. У Каліфорнії ми спостерігали за морськими слонами на березі Тихого океану і ледве-ледве не наштовхнулися на ведмедя.

Бррр!

З-за океанської подорожі ми привезли чимало незвичайних спогадів, гору сувенірів, а також... цілком нові смакові уподобання, про які досі й підозрювати не могли! Виявилося, що американська кухня просто чудова. Вона славиться не лише фаст-фудом!\*



\* Фаст-фуд — у дослівному перекладі: «швидка їжа». Вона справді готується блискавично, її можна брати із собою. Зазвичай вона не корисна, але доволі дешева.



Я пишу про це, бо нещодавно в нашому гурті стало дуже смачно. А все це через пані Лауру. Флорина мама всерйоз зацікавилася кухнею і створила кулінарний блог! Назвала його італійською ЛаураКучіна\*, або ж ЛаураГотуєДляВас. Нам страшенно цікаво, що вийде з оцього готування. А вам?

Ваша Емі :)

\* *Cucina* (італ.) — кухня. — Прим. пер.

## ПАСТА АБО ПІЦЦА?



Після наших закордонних мандрів нарешті настав час повертатися до школи. Однак нам довелося взяти до уваги певні зміни.

Нас аж переповнювали спогади про подорож та незвичайні ідеї щодо нових таємних операцій Таємного Клубу Супердівчат. Ну й, звісно, одного Суперхлопця! Адже після нетривалої розлуки Франек знову повернувся до нашого гурту. Його тато, професор Каганек, нарешті завершив наукові проєкти, над якими працював за океаном у Каліфорнійському університеті, тож вони обоє приїхали додому. Круто! Ну а Флорина мама напрочуд серйозно взялася за свій кулінарний блог. Якщо вірити тому, що розповідала Фло, то пані Лаура майже щодня

вигадувала й готувала нові страви, фотографувала їх, а потім виставляла світлини в інтернеті. Вона так завзято почала розвивати авторський проєкт *ЛаураКучіна*, що незабаром її блог став вельми популярним. Отож пані Звендли була все більше зайнята і не мала жодної хвильки вільного часу. Її запрошували на зустрічі, симпозиуми, кулінарні конкурси і навіть на телебачення! Вона буквально розривалася між тим усім! А ми дуже пишалися її здобутками та стежили за новими успіхами, однак радше здалеку, бо тепер бачили пані Лауру зрідка. А коли вже нам вдавалося застати її вдома, вона без угаву повторювала: «У мене роботи по горло!», а потім зникала в кухні чи в кабінеті й працювала далі. Зазвичай вона готувала свої коронні страви або оформлювала їх і фотографувала. Уже навіть не заходила побалакати до моєї мами! Спіймати її було годі.



Проте невдовзі виявилось, що за популярність доводиться платити. Ми доволі швидко збагнули, що Таємний Клуб Супердівчат і одного Суперхлопця багато втрачає від того, що блог пані Лаури такий популярний. Ми це усвідомили на черговому таємному засіданні, яке організували вдома у Флори.

Якийсь час у нашому Клубі нічогосінько не відбувалося. Ми не проводили жодних таємних операцій і берегли сили для нових справ. Тому вирішили, що на цій зустрічі сплануємо найближчі канікули. Хотіли обміркувати заздалегідь, куди поїдемо, а потім обговорити це з батьками. Ми вже знали, що з дорослими треба про все домовлятися наперед, причому стежити за датами. Інакше жодних планів не втілиш!

На зустрічі у Флори ми затвердили коротенький порядок денний. Усе просто — куди ми поїдемо і за яку таємну операцію візьмемося. Ми сховалися на базі: на горищі над Флориною кімнатою. Озброївшись таємними щоденниками Клубу, ми були готові до справжнього мозкового штурму.

Це було особливе засідання — ми вже давненько не збирались усі гуртом. Як керівничка Таємного Клубу Супердівчат і одного Суперхлопця, я дала знак починати зустріч. Флора зірвалася на рівні ноги й вигукнула: